

det jo, at man selvfølgelig er beredt til senere Forhandlinger paa dette Omraade.

N. S. Larsen: Det ærede Medlem fra Ribe (Buss) søger at fralægge sig Stylden for, at man har begyndt at drage Finansudvalgets Forhandlinger om denne Sag frem for Offentligheden. Det ærede Medlem glemmer, at han, kort efter at disse Forhandlinger havde fundet Sted, indfandt sig ved et offentligt Møde her i Byen og gav et Referat af disse Forhandlinger, men ganske vist et alt andet end rigtigt Referat af, hvad der var passeret. Naar det ærede Medlem søjede til, at det var i hans Interesse, at jeg fik saet alt det, jeg vilde, saa har han heller ikke Ret her; thi hvad jeg vilde have sagt, men glemte at sige, var dette, at naar det Forslag eller den Tanke, som det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgkreds (Blem) udkastede om Statslaan til Udlaan til Kommunerne, faldt i Finansudvalget, saa var det væsentlig, fordi det ærede Medlem fra Ribe (Buss) var Hovedtaleren derimod. Det er Sagens Sammenhæng.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) vilde bestride Rigtigheden af, hvad jeg havde sagt, at han ved sit Vædringsforslag ubelukkede Sagens nærmere Ordning fra Finansloven. Det ærede Medlem tiltalte mig med alvorlige Ord og bad mig overveje Sagen nøjere. Jeg kunde fristes til at spørge, hvornaar man oplever den Dag, da det ærede Medlem med mindre Vigtighed taler om Ting, som han aabenbart ikke har den ringeste Forstand paa. Jeg paaftaar, at Finansloven ikke gaar ind under det almindelige Begreb om Love, og jeg tror, jeg ubestridelig har Ret deri. Ved det ærede Medlem da ikke, at den Gang, man begyndte at fortolke § 25 i Grundloven saaledes, at den ogsaa gav Plads for Finansloven, saa at der kunde udstedes foreløbige Finanslove, da var det netop ved at lægge til Grund den samme Betragtning, som det ærede Medlem gør gældende i Dag: At Finansloven gaar ind under det almindelige Begreb om Love. Det ærede Medlem bør overveje denne Sag og for Resten ogsaa mange andre Sager meget nøjere, inden han taler med saa stor Sikkerhed og Vigtighed herom.

Korsgaard: Den højtærede Finansminister paaftaar, at det her foreliggende Statslaan er det billigste, vi hidtil have afsluttet. Jeg benægter dette. Den højtærede Finansminister har tidligere, naar jeg har paaberaabt mig det sidste svenske 3 pCt.s Statslaan, henvist til Kursen 88, men jeg

har over for det gjort den højtærede Finansminister opmærksom paa, at paa det Tidspunkt stod ogsaa de 3 pCt.s tykke Statspapirer i 88, men i det Øjeblik derimod, den højtærede Finansminister kontraherer om et Statslaan til en Kurs af knapt 93, staa de samme tykke Papirer i 95, medens de hollandske 3 pCt.s Papirer staa i pari, ikke at tale om franske og engelske Papirer. Jeg benægter altsaa, at den højtærede Minister har Ret, naar han paaftaar, at dette er det billigste Laan. Hvad der er billigst, kommer ikke an paa den absolutte Værdi, det er et relativt Forhold, som beror paa den Kurs, der er i det Øjeblik, Laanet optages, og jeg siger, at i Forhold til Kursen paa Udlandets ledende Børser i Øjeblikket og under Hensyn til Lande med lignende Kredit som Danmark er det Laan, som her foreligger, ikke noget billigt Laan, ja, det kan snarere kaldes dyrt nok. — Endvidere maa jeg gentage et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister: Har den højtærede Finansminister søgt nogen Konkurrence for at opnaa de billigste Vilkaar? Det er fra min Side ikke nogen Kaprice; at jeg ønsker dette oplyst, thi det har en væsentlig Betydning med Hensyn til at bedømme, om denne Forretning er foretaget paa fuldstændig legal og loyal Maade og paa fuldstændig forsvarlig Maade. Det er en gammel Regel, som den højtærede Finansminister kan finde bekræftet hos meget ansete Statistikere og Finansmænd, at man staa sig ved at lægge Kortene paa Bordet i en saadan Sag, og at man fremfor alt staa sig ved Konkurrence, da det er gennem den, man opnaar de billigste Vilkaar. Jeg skal blot i saa Henseende henvise den højtærede Finansminister til et Værk, som just i disse Dage er faldet mig i Hænde, nemlig „Danmarks nationale og Stats-Husholdning fra Frederik IV.s Dage og til Nutiden“, affattet af en saa kyndig og dygtig Mand som gamle Mathansen. Deraf kan den højtærede Finansminister faa adskillige gode Leveeregler for Fremtiden, hvis det igen skulde falde i hans Lod at kontrahere et Statslaan. Jeg spørger altsaa den højtærede Finansminister, om han har udbudt noget Laan i Konkurrence til forskellige Banker og Konfortier?

Buss: Jeg takker det ærede Medlem fra Stubbekøbing (N. S. Larsen) for Complimenten, jeg tror ikke, at han just mente den saa ilde. Jeg tror, at mine Udtalelser i Finansudvalget vare saa faa, at Medlemmer deraf endogfaa har spurgt mig: „Sagde Du noget i Finansudvalget i denne Sag? vi kunne ikke huse, Du sagde noget“. Da